

Republika Hrvatska
Županijski sud u
Splitu
Split, Gundulićeva
29a

Poslovni broj GŽ-766/2022-3

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA I RIJEŠENJE

Županijski sud u Splitu u vijeću sastavljenom od sudaca tog suda, Lucije Lasić predsjednice vijeća, Marka Pribisalića sudca izjavitelja i člana vijeća i dr. sc. Lidije Vojković članice vijeća, u građanskopravnoj stvari tužitelja Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Zagreb, Antuna Mihanovića 3, OIB 84397956623, kojeg zastupa ravnatelj Ivan Serdar, a ovoga zastupa punomoćnica Dijana Grgin, radnica, protiv tuženika Adriatic osiguranje, d.d. Zagreb, OIB 94472454976, Zagreb, Listopadska 2, kojeg zastupaju predsjednik Uprave Goran Jurišić i članica Uprave Danijela Šaban, a ove zastupaju punomoćnici, odvjetnici u OD „Grgić i partneri“ d.o.o. Zagreb, Pisarnica Split, Varaždinska 54, radi isplate, odlučujući o tužiteljevoj i odlučujući o tuženikovojoj žalbi protiv presude Općinskog suda u Šibeniku poslovni broj XIV P-598/2021 od 14. ožujka 2022., u sjednici vijeća održanoj dana 2. travnja 2025.,

presudio je
i
riješio je

I. Obija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Općinskog suda u Šibeniku poslovni broj XIV P-598/2021 od 14. ožujka 2022. u pobijanom dijelu pod točkom I. izrijeke.

II. Prihvaća se tužiteljeva žalba te se ukida presuda Općinskog suda u Šibeniku poslovni broj XIV P-598/2021 od 14. ožujka 2022. u pobijanom dijelu pod točkom II. Izrijeke i u tom dijelu predmet vraća prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

III. Odluka o tuženikovu zahtjevu za naknadu troška žalbenog postupka ostavlja se za konačnu odluku.

Obrazloženje

1.Prvostupanjskom presudom odlučeno je kako slijedi:

„I. Nalaže se tuženiku Adriatic osiguranje, d.d. Zagreb, OIB 94472454976, platiti tužitelju Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje, OIB 84397956623, a u korist Državnog proračuna RH IBAN HR1210010051863000160, model 26, pozivom na broj 5908-19-19-03433280011, iznos od 79.476,03 kune (sedamdeset devet tisuća četristo sedamdeset šest kuna i 03/100 lipa) sa zateznom kamatom tekućom na isti iznos od dana 13. prosinca 2020. godine pa do isplate, sve to u roku od petnaest dana pod prijetnjom ovrhe“.

II. Odbija se kao neosnovan dio tužbenog zahtjeva tužitelja Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, OIB 84397956623, istaknut prema tuženiku Adriatic osiguranje, d.d. Zagreb, OIB 94472454976, radi isplate daljnjeg iznosa u visini od 32.137,43 kune (trideset dvije tisuće sto trideset sedam kuna i 43/100 lipa) sa zatraženom zakonskom zateznom kamatom.“

2.Protiv prvostupanjske presude žali se tužitelj, pobijajući presudu u dijelu u kojem je tužbeni zahtjev odbijen, zbog svih žalbenih razloga iz članka 353. stavak 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, u daljnjem tekstu ZPP), predlažući presudu u pobijanom dijelu preinačiti i tužbeni zahtjev prihvatiti.

3.Protiv prvostupanjske presude žalbu je podnio i tuženik, pobijajući presudu u dijelu u kojem je tužbeni zahtjev prihvaćen, zbog žalbenih razloga bitne povrede odredaba postupka i pogrešne primjene materijalnoga prava iz članka 353. stavak 1. ZPP-a, predlažući presudu preinačiti i tužbeni zahtjev odbiti kao neutemeljen.

4.Na žalbe nije odgovoreno.

5.Tužiteljeva žalba je osnovana.

6.Tuženikova žalba nije osnovana.

7.Predmet spora i u ovom žalbenom stadiju postupka je tužiteljev zahtjev, kao tijela mirovinskog osiguranja, na isplatu naknade štete zbog isplate invalidske mirovine osiguranici Blaženki Goleš u razdoblju od 25. listopada 2016. do 31. listopada 2020., kao i zbog isplate naknade zbog tjelesnog oštećenja u razdoblju od 20. studenoga 2016. do 31. listopada 2020., s tim što je među strankama sporna osnova odgovornosti tuženika.

8.U postupku koji je prethodio odlučivanju, prema stanju u spisu, prvostupanjski sud je u bitnom utvrdio:

-kako je u tužbi od 10. ožujka 2021. i tijekom postupka tužitelj naveo da je rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje – Područnog ureda u Šibeniku (dalje HZMO) broj 20821 od 8. prosinca 2015. tužiteljevoj osiguranici Blaženki Goleš priznato pravo na novčanu naknadu zbog tjelesnog oštećenja kao posljedica ozljede na radu, dok je rješenjem istog tijela broj 20821 dana 12. prosinca 2016. toj osiguranici priznato pravo na invalidsku mirovinu zbog djelomičnog gubitka radne

sposobnosti čiji je uzrok 100% ozljeda na radu, kao i kako se osiguranici ozljeda na radu dogodila dana 14. kolovoza 2009. kao posljedica prometne nezgode koju je skrivila Antonija Pažanin, upravljajući osobnim automobilom u vlasništvu Miroslava Kožuha, osiguranog kod tuženika policom osiguranja broj 068000569576,

-kako je tužitelj tuženiku podnio odštetni zahtjev s nadnevkom 23. studenoga 2020. radi namirenja ove tražbine, ali tuženik nije postupio po tom zahtjevu,

-kako iz prijave o ozljedi na radu i iz dopisa MUP-a PU Šibensko–kninske proizlazi da je 14. kolovoza 2009. u 6,45 sati, Blaženka Goleš kao pješak, čekajući autobus za odlazak na posao, s više drugih osoba pješaka, doživjela prometnu nesreću kada je na pješake naletjelo osobno vozilo marke Škoda favorit registrarske oznake ST 236-PS kojim je upravljala Antonija Pažanin,

-kako tuženik nije osporio činjenicu da je osobni automobil marke Škoda favorit registrarske oznake ST 236-PS u vlasništvu Miroslava Kožuha bio osiguran kod tuženika važećom Policom osiguranja od automobilske odgovornosti,

-kako je tuženik prigovorio pasivnoj legitimaciji navodeći da predmetno potraživanje nije dio osigurateljskog pokrića za koje je odgovoran tuženik, kako tužitelj nije dokazao uzročnu svezu predmetne nezgode kao štetne radnje s umirovljenjem odnosno isplatama mirovine i naknade za tjelesno oštećenje Blaženki Goleš niti samu činjenicu isplata tih iznosa, da je nastupila zastara potraživanja, kako se obveze tuženika prema tužitelju koji obavlja poslove mirovinskog osiguranja moraju sagledati isključivo kroz materijalno pravne propise kojima je definiran opseg obveze društva za osiguranje po osnovi polica osiguranja od automobilske odgovornosti i opseg obveza prema tužitelju kao zavodu koji obavlja poslove mirovinskog osiguranja, što znači uz primjenu odredbi Zakona o obveznim osiguranjima u prometu (Nar. nov. broj: 151/05, 36/09, 75/09, 76/13, 152/14, dalje ZOOP), kako se radi o isplatama mirovine utvrđene zbog ozljede na radu to da nema razlike na koju bi tužitelj prema odredbi članka 27. stavka 3. ZOOP-a imao pravo, a i kako predmetom osigurateljskog pokrića, prema odredbi članka 27. ZOOP-a, nije naknada za tjelesno oštećenje,

-kako je iz Nalaza i mišljenja Zavoda za vještačenje profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba s invaliditetom, Sektora za vještačenja, Područnog ureda u Splitu od 16. siječnja 2015. (vještaci dr. Jadranka Marelja i Ivana Jakelić dipl. soc. radnica, dr. Paško Blažević), koji je potvrđen po vještaku revizoru Mladenki Ljubičić, dr. med., utvrđeno da je Blaženka Goleš uslijed štetnog događaja 100% pretrpjela ozlijede na radu s 40%-tnim oštećenjem organizma kao posljedicu predmetne prometne nezgode, zbog kojih ozljeda je kod nje nastao djelomični gubitak radne sposobnosti,

-kako je rješenjem HZMO-a poslovni broj 20821 od 8. prosinca 2015. Blaženki Goleš, s utvrđenim tjelesnim oštećenjem od 40%, priznato pravo na naknadu zbog tjelesnog oštećenja počevši od 20. siječnja 2015. u iznosu od 194,67 kuna mjesečno, a rješenjem HZMO-a poslovni broj 20821 od 12. prosinca 2016. toj osiguranici, kod koje je zbog 100%-tne ozljede na radu nastao djelomični gubitak radne sposobnosti,

utvrđena, počevši od 25. listopada 2016. invalidska mirovina u iznosu od 1.227,73 kune, umjesto koje je osiguranici određena isplata najniže mirovine u iznosu od 1.910,72 kune mjesečno počevši od 25. listopada 2016. godine, tj. od prvog idućeg dana iza prestanka radnog odnosa, odnosno osiguranja, koja mirovina će se isplaćivati iz sredstava HZMO-a mjesečno unatrag,

-kako iz obračuna izvršene isplate tužitelja i podataka o doznačenim mirovinskim primanjima proizlazi da je tužitelj Blaženki Goleš na ime invalidske mirovine u razdoblju od 25. listopada 2016. do 31. listopada 2020. isplatio ukupno 99.046,86 kuna, a u razdoblju od 20. siječnja 2016. do 31. listopada 2020. na ime naknade za tjelesno oštećenje isplatio ukupno iznos od 12.566,60 kuna,

-kako je spomenutim dopisom od 23. studenoga 2020. tužitelj od tuženika zatražio isplatu iznosa koji su predmet spora mirnim putem u roku od petnaest dana po primitku dopisa, a taj dopis je dostavljen tuženiku 27. studenoga 2020.

9.Temeljem navedenih utvrđenja prvostupanjski sud je zaključio kako je tužiteljeva osiguranica Blaženka Goleš umirovljena zbog zdravstvenog stanja nastalog nakon predmetnog događaja, kako joj zbog povreda u prometnoj nezgodi utvrđena 40%-tna djelomična invalidnost zadobivena 100% posljedično povredi na radu i više nije mogla obavljati poslove (ili druge takve i slične) na kojima do tada radila pa i da je tužitelj dokazao uzročnu svezu između predmetne nezgode s umirovljenjem, odnosno isplatama mirovine i naknade za tjelesno oštećenje, kao štetnim posljedicama, kao i kako nije utemeljen tuženikov prigovor da tužitelj nije dokazao isplatu utuženih iznosa Blaženki Goleš, jer iz dokumentacije nedvojbeno proizlazi da se radi o isplaćenim mjesečnim iznosima mirovine i opisanog dodatka. No, kako je djelomice utemeljen prigovor zastare potraživanja jer je tužitelj tražbinu utužio u kapitaliziranom iznosu za višegodišnje razdoblje pa da zastarni rok teče od 1. siječnja slijedeće godine za cijelu prethodnu godinu, iako je tužitelju predmetna šteta nastajala sukcesivno svakom isplatom mirovine Blaženki Goleš, zbog čega zastarni rok teče od svake mjesečne isplate. Budući da je tužitelj utužio isplaćene iznose za višegodišnje razdoblje (od 20. siječnja, odnosno 25. listopada 2016. do 31. listopada 2020.) uz dospijeće tražbine istekom petnaest dana od dana poziva tuženiku na isplatu, 13. prosinca 2020., a predmetna tužba podneseno 10. ožujka 2021., kako je zatražena isplata iznosa prije 1. siječnja 2018. „obuhvaćena zastarom“, jer zastarni rok za kapitalizirani iznos tražbine za 2018. godinu počinje teći 1. siječnja 2019. pa da je potraživanje za 2018. godinu unutar trogodišnjeg roka zastare, dok je za potraživanje prije 1. siječnja 2018. godine nastupila zastara.

10.Konačno, prvostupanjski sud zaključuje, cijeneći tužiteljev (polu)godišnji obračunu isplaćenih iznosa, kako je tužiteljevo potraživanje utemeljeno do iznosa od 79.476,03 kune, odnosno na ime isplaćenih naknada za tjelesno oštećenje Blaženki Goleš do ukupnog iznosa od 7.952,30 kuna (za 2018. godinu 2.475,78 kuna, za 2019. godinu 2.953,86 kuna i za 2020. godinu 2.522,66 kuna), a na ime invalidske mirovine do ukupnog iznosa od 71.523,73 kune (za 2018. godinu 24.101,27 kuna, za 2019. godinu 25.398,24 kune i za 2020. godinu 22.024,22 kune), dok u preostalom dijelu to potraživanje nije utemeljeno te je tužbeni zahtjev djelomice prihvaćen.

11. Ispitujući pobijanu prvostupanjsku presudu u granicama razloga navedenih u žalbama stranaka te pazeći o službenoj dužnosti na određene bitne povrede odredaba postupka u smislu članka 365. stavak 2. ZPP-a, ovaj drugostupanjski sud drži kako u prvostupanjskom postupku, u dijelu odluke kojim je prihvaćen tužbeni zahtjev, nije počinjena bitna povreda odredaba postupka iz članka 354. stavak 2. točka 11. ZPP-a na koju izrijekom ukazuje tuženikova žalba, kao niti koja druga povreda odredaba postupka na koju drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti pa se pravilnost i zakonitost pobijane presude u tom dijelu može ispitati.

12. U preostalom dijelu kojim je tužbeni zahtjev odbijen prvostupanjski sud nije utvrdio sve odlučne činjenice te je u tom dijelu činjenično stanje ostalo nepotpuno utvrđeno, a na taj zakonski razlog ukazuje tužitelj u žalbi.

13. Člankom 161. Zakona o mirovinskom osiguranju (»Narodne novine«, br. 157/13., 151/14., 33/15., 93/15., 120/16., 18/18. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 62/18., 115/18., 102/19., 84/21., dalje ZMO) propisano je:

(1) Zavod ima pravo zahtijevati naknadu štete za novčana davanja koja se isplaćuju na teret mirovinskog osiguranja sve dok traje isplata tih davanja i iako su ta davanja osigurana u mirovinskom osiguranju.

(2) Naknada stvarne štete, koju Zavod ima pravo zahtijevati u slučajevima iz ovoga Zakona, obuhvaća ukupne svote davanja i troškove koji se isplaćuju iz mirovinskog osiguranja:

1. novčana davanja isplaćena na osnovi priznatog prava na mirovinu u punom iznosu
2. novčana davanja isplaćena na osnovi priznatog prava na naknadu zbog tjelesnog oštećenja
3. troškove profesionalne rehabilitacije, kao i novčane naknade u vezi s korištenjem tog prava.

(3) Zahtjevom za naknadu štete Zavod može obuhvatiti ukupnu svotu štete (kapitaliziranu štetu) ili svotu stvarne štete prema isplatama (pojedinih davanja) koja se odnosi na određeno razdoblje (npr. kalendarska godina).

(4) Kada se šteta sastoji u obvezi Zavoda na trajna novčana davanja, taj se iznos štete može zahtijevati i u ukupnom iznosu (kapitalizirana šteta), a izračunava se prema visini priznate mirovine i tablicama aktuarske matematike koje donosi Zavod po prethodno pribavljenom mišljenju ministarstva nadležnog za financije. Zavod može zahtijevati plaćanje naknade štete u ukupnom iznosu i neposredno od društva za osiguranje.

14. Iz članka 162. stavak 1. ZMO-a proizlazi kako Zavod ima pravo na naknadu šteta od osobe koja je prouzročila smanjenje radne sposobnosti uz preostalu radnu sposobnost, djelomičan ili potpuni gubitak radne sposobnosti, tjelesno oštećenje ili smrt osigurane osobe, dok prema članku 164. stavak 1. tog Zakona Zavod ima pravo zahtijevati naknadu štete u slučajevima iz članka 161. Zakona i izravno od društva za osiguranje kod kojega su vlasnici, odnosno korisnici motornog vozila osigurani od odgovornosti za štetu (izvorno pravo na naknadu štete).

15. Člankom 165. ZMO-a propisano je:

(1) Potraživanja naknade štete zastarijevaju istekom rokova određenih Zakonom o obveznim odnosima.

(2) Rokovi zastare potraživanja naknade štete prema ovome Zakonu počinju teći od dana pravomoćnosti rješenja kojim je osiguraniku, odnosno korisniku priznato pravo iz mirovinskog osiguranja.

(3) Na svotu potraživanja naknade štete Zavod ima pravo na zateznu kamatu u visini određenoj zakonom koja teče od prvog idućeg dana nakon isteka roka od 15 dana od dana dostave poziva odgovornoj osobi da naknadi štetu.

16. Prema odredbi članka 225. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“, broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18, dalje: ZOO), potraživanja zastarijevaju za 5 godina, ako zakonom nije određen neki drugi rok zastare.

17. Prije svega, cijeneći navedena činjenična utvrđenja, a očitujući se ujedno i o žalbenim navodima stranaka, valja navesti kako ovaj drugostupanjski sud drži utvrđenim da je predmetna šteta za tužitelja nastala isplatom mjesečne mirovine osiguranici, kao i isplatom naknada za tjelesno oštećenje, sukcesivno u razdoblju na koje se odnosi predmetno potraživanje pa se imaju i primijeniti pravni propisi, citirane zakonske odredbe koje su bile na snazi u vrijeme kada je ta šteta nastala. U tom smislu, prema shvaćanju ovog suda, u konkretnom slučaju primjenjuje se zastarni rok od pet godina iz članka 225. ZOO-a, pa je prvostupanjski sud pogriješno zaključio kako je djelomice nastupila zastara potraživanja, odnosno pogriješno djelomice prihvatio tuženikov prigovor zastare, očito držeći kako se ima primijeniti trogodišnji zastarni rok.

18. Nadalje, prema stavu ovog suda, tužiteljev obračun isplaćenih mirovina i naknada osiguranici u predmetnom razdoblju te ispis iz AOP-a predstavlja javnu ispravu u smislu članka 230. stavak 1. ZPP-a, a kako to u bitnom pravilno drži i prvostupanjski sud pa je teret dokaza činjenica koje se odnose na možebitni neistinit sadržaj tih isprava na tuženiku, a tuženik u postupku te činjenice nije dokazao.

19. Glede tuženikovih žalbenih navoda valja dodati i kako se u konkretnom slučaju imaju primijeniti citirane odredbe ZMO-a, prema kojima tužitelju, Zavodu, pripada pravo zahtijevati naknadu predmetne štete, koja šteta mu je nastala isplatama mirovine i naknade za tjelesno oštećenje svojoj osiguranici, od tuženika kao osiguravajućeg društva osobe koja je tu štetu prouzročila. U tom smislu je pravilno iz rezultata dokaznog postupka i prvostupanjski sud zaključio kako je tužitelj dokazao uzročnu svezu između predmetne nezgode kao štetnog događaja i umirovljenja osiguranice Goleš, odnosno isplata mirovine i naknade za tjelesno oštećenje toj osiguranici, kao štetnih posljedica. Stoga nije u pravu tuženik niti kada u žalbi ističe kako ne bi bio u obvezi isplatiti predmetno potraživanje u smislu odredaba članka 27. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu.

20. Tuženik u žalbi u bitnom, sadržajno osporavajući i činjenična utvrđenja prvostupanjskog suda, polemizira s pojedinim pravnim stavovima i zaključcima tog suda, posebno navodi i interpretira pojedine sudske odluke u drugim postupcima koje je on vodio pred sudovima, ali gubi iz vida kako je prvostupanjski sud odluku u žalbom pobijanom dijelu donio pravilnom ocjenom svih dokaza u skladu s odredbom članka 8. ZPP-a i žalbenim navodima nije doveo u sumnju pravilnost utvrđenja i zaključaka prvostupanjskog suda.

21. Dakle, iz navedenoga proizlazi kako je na pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje prvostupanjski sud pravilno primijenio materijalno pravo u smislu citiranih zakonskih odredaba kada je tužbeni zahtjev prihvatio. Tuženik žalbenim navodima nije doveo u sumnju pravilnost utvrđenja i zaključaka prvostupanjskog suda te je u tom dijelu, primjenom članka 368. stavak 1. ZPP-a, valjalo odbiti kao neutemeljenu tužnikovu žalbu i potvrditi prvostupanjsku presudu.

22. Međutim, u dijelu prvostupanjske presude kojim je odbijen tužbeni zahtjev prvostupanjski sud, zbog navedenoga pogrešnoga pravnog stava, nije potpuno utvrdio sve odlučne činjenice koje se odnose na izvršene tužiteljeve isplate osiguranici u tom razdoblju, a bez utvrđenja tih činjenica nije moguće niti pravilno primijeniti materijalno pravo. Stoga je u tom dijelu valjalo, postupajući temeljem članka 370. ZPP-a, ukinuti prvostupanjsku presudu i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

23. U ponovljenom postupku prvostupanjski sud će otkloniti uočene nedostatke, izvesti predložene dokaze koji se odnose na visinu isplaćenih iznosa po predmetnim osnovama tužiteljevoj osiguranici u razdoblju za koje je tužbeni zahtjev odbijen, odnosno pravilno utvrditi sve odlučne činjenice u pogledu tih isplata te pravilnom primjenom materijalnog prava ponovno odlučiti o osnovanosti tužbenog zahtjeva.

24. S obzirom kako je djelomice ukinuta prvostupanjska presuda i predmet vraćen na ponovno suđenje to je, temeljem članka 166. stavak 3. ZPP-a, ostavljano odluku o troškovima žalbenog postupka donijeti u konačnoj odluci.

25. Stoga je odlučeno kao u izrijeci ove presude i rješenja.

U Splitu 2. travnja 2025.

Predsjednica vijeća

Lucija Lasić

Dokument je elektronički potpisan:
Lucija Lasić

Vrijeme potpisivanja:
08-04-2025
13:10:41

DN:
C=HR
O=ŽUPANIJSKI SUD U SPLITU
2.5.4.97=#0C1156415448522D3131373438363934363834
OU=Signature
S=Lasić
G=Lucija
CN=Lucija Lasić

Broj zapisa: **9-30875-a6cf9**

Kontrolni broj: **0793d-0e587-652a0**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Lucija Lasić, O=ŽUPANIJSKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.